

ingen indflydelse på, det er en anden sag. Det er i gode hænder, hvor det ligger.

Hr. Ole M. Nielsen kan ikke støtte forslaget. Jeg har ikke nævnt Ørestadsproblematikken. Jeg har forholdt mig principielt i forhold til det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg kan godt forstå, at Ørestadssagen har fjernet nogle illusioner fra hr. Ole M. Niensens univers. Det burde den også have gjort hos ministeren, og det kan jo også være, at det er tilfældet. Men her kan man måske i virkeligheden tale om, at pengene bestemmer, sagt til hr. Kolstrup og hr. Knud Erik Hansen.

Men det er en anden sag. Den har vi diskuteret før, og den kommer vi til at diskutere igen, for den gav jo i virkeligheden den mulighed, som detailhandelsloven fra 1997 fratog, nemlig det frie forbrugsvalg, den frie etableringsret. Der blev etableret en løftestang, og det er jeg sikker på at nogen vil forsøge at prøve på, og at der så naturligvis er dannet en administrativ praksis for, hvordan man håndterer det. Men det er en anden sag.

B 93 er principiel. Vi vil på det her område have planmyndigheden ud til byrådene. Ingen har bedre kendskab til, hvad der foregår lokalt i bysamfundene end byrådene. Derfor skal de have den kompetence, som de havde før 1997.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg synes, det er prisværdigt, at hr. Kim Andersen klart understreger, at formålet med det her forslag er at ødelægge detailhandelsplanlægningsloven. Det er også derfor, at det kan overraske én, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstiller, idet De Konservative har tilsluttet sig, er gået sammen med handelsorganisationer og alle de andre, der har støttet denne. Sandheden er jo, at det kun er partiet Venstre og så de største kapitalinteresser, der går imod denne lovgivning, naturligvis sammen med kommunernes ønske om at kunne tage fra hinanden.

Der er intet, der tyder på, at denne lov ikke har fungeret efter sin hensigt. Hr. Kim Andersen har ret i, at i Århus Amt – som i andre amter – er det jo altid svært at lave en afvejning, hvor vi politisk går ind og sætter rammer, så vi tager hensyn ikke bare til Århus, men også til Skanderborg og også til de mindre bysamfund osv. Den proces har vi været igennem stort set over hele landet og med gode resultater, og vi har haft en massiv og bred opbakning fra handelsorganisationer.

Jeg vil ikke bruge mere af Folketingets tid til her at diskutere med hr. Kim Andersen, men jeg kan love hr. Kim Andersen, at det bliver en af de virkelige store diskussioner. Når samtlige handelsorganisationer, landbrugets organisationer, forbrugerorganisationer, miljø- og naturorganisationer, ja, stort set alle de organisationer, der overhovedet interesserer sig for dette, undtagen de snævraste kapitalinteresser, har bakket op omkring det her forslag og fortsat bakker op omkring det her lovforslag, giver det en solid basis både for Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, regeringspartierne, Kristeligt Folkeparti og, håber jeg, også Det Konservative Folkeparti i deres opgør med det nyliberale synspunkt, som hr. Kim Andersen desværre forsvare her.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at masser af Venstreborgmestre over hele landet bakker op omkring denne her lovgivning, masser. Faktisk har vi haft flest problemer med socialdemokratiske borgmestre i de store centerkommuner.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt sige som en af dem, der har prøvet det kommunale selvstyre og har været med i det i mange år, at vi da klart har stor tillid til, at kommunalpolitikere rundt omkring i landet laver et godt stykke arbejde.

Men jeg vil godt have, at hr. Kim Andersen svarer på to spørgsmål:

Det ene spørgsmål er: Hvis man har tre kommuner, der ligger rimelig tæt på hinanden og har samme handelsopland, og hvis den ene kommune så får lavet et ganske stort butikscenter i midten – de to andre ville også gerne have butikscentre, men der er ikke handelsgrundlag til det – hvilken frihed har de to andre kommuner så til at handle og sikre sig, at de får deres butikscenter?

Det andet spørgsmål er om det frie forbrugsvalg. Hvis vi får en udvikling, hvor de store centre kommer til at dominere, ved vi, at så vil der være en del mindre butikker, der vil forsvinde. Jeg vil godt spørge: Hvilket frit forbrugsvalg har den ældre, som gerne vil handle tæt ved sit boligområde, så i virkeligheden? Får vedkommende i virkeligheden ikke et større frit valg, hvis han gennem en demokratisk proces kan påvirke udviklingen af butikkerne?

Kim Andersen (V):

Det her er jo et rigtigt barn af Svend Auken, og det mærker man jo, når ministerens velkendte temperament kommer op til overfladen. Så ser